

CHESSIE

1.86

CHESAPEAKEKERHO

TOIMIHENKILÖT - FUNKTIONÄRER

HALLITUS

Puheenjohtaja

Gun Holmström

Varapuheenjohtaja (vt. puheenjohtaja)

Anita Soinjoki

Suonotkontie 4 A 9, 00630 HELSINKI, Puh. 90-746 225

Sihteeri

Eeva Peittari

Kaukotie 14 as 8, 04400 JÄRVENPÄÄ, Puh. 90-291 8639

Muut jäsenet

Irma Koponen

Kaskenkaatajantie 16 A 15, 02100 ESPOO, Puh. 90-466 098

Anita Kankaanpää

Putouskuja 7 C 36, 01600 VANTAA, Puh. 90-536 937

Tapani Koivunen

Porsilahdentie 12 as 8, 00960 HELSINKI, Puh. 90-317 171

Rahastonhoitaja

Solveig Bergholm

Suonotkontie 4 B 20, 00630 HELSINKI, Puh. 90-746 534

POSTISIIRTOTILI No. 424 54 - 7

CHESSIE -lehti

Päätoimittaja
Gun Holmström

Toimittajat

Anita Soinjoki, vt. päätoimittaja
Irma Koponen

ILMOITUKSII

1/1 sivu mk 50,-
1/2 sivu mk 30,-
1/4 sivu mk 20,-

kuv. rast. mk 15,-

KANNESSA: PENNUISSA ON TULEVAISUUS

PÄÄKIRJOITUS

Puoli vuotta ilman chessia talossa tuntuu oudolta. Elämä on jotenkin muuttunut liian helpoksi. Vaikka perheemme pikkukoirat ja kissa pitävät huolen siitä, ettei talo muutu liian hiljaiseksi ero on kuitenkin melkoinen. Pikkukoirat eivät vaadi pitkiä ienkejä pakkasella, eivätkä vedä minua nurin kun on liukasta. Ne eivät törmäile tuntuvasti kuten eräät, jotka täydellisesti hallitsivat taklaamisen taidon. Sängyn alla ja ovien takaa ei enää löydy isoja ruskeita "villakoiria" - pieniä valkoisia ja mustia tosin. Enää kuivamuonaa ei kulu toistakymmentä kiloa kuukaudessa ja kun vesikuppi joskus kaatuu, ei tarvitse uida keittiössä. Chessien omistaminen vaikuttaa ihmisen elämiseen aika lailla. Ja kun sitä yhtäkkiä ei enää ole, tuntuu kovin oudolta. Olen tilannut itselleni uuden pennun - samasta yhdistelmästä kuin edellinen - mutta se syntyy vasta vuoden kuluttua. Toista Sarahia en tule koskaan saamaan, mutta lähes tulkoon samanlaisen toivon kuitenkin saavani.

Ruotsissa suunnitellaan täksi kevääksi kaksi mielenkiintoista pentuetta yhdistelmistä: Penrose Cherokee Chief + Vättlestugans Dallas ja Chestnut Hill's Priot + Penrose Co's I'n Special. Ensiksi mainitusta on jo tilattu urospentu Suomeen, mutta toisestakin olisi hyvä saada tännekin pentu. Jos joku Chessie-lehden lukijoista (tai heidän tuttavistaan) on kiinnostunut tuomaan pennun, allekirjoittaneelta saa lisätietoja.

Olemme jottuneet pitämään Chessietreffimme heinä-elokuun vaihteessa. Tänä vuonna tuo ajankohta on muuttunut, koska ruotsalaiset chessietreffit ovat juuri silloin. Ovat treffimme pidetään kesäkuun viimeisenä viikonloppuna. Paikka on sama kuin viime vuonna: Aitoon kotitalouskeskikoulu. Näyttelyn tuomariksi on lupautunut Riitta-Liisa Lehtonen (kennel Majik), joka kasvattaa kultaisia- ja labradorinnoutajia. "Liisa" on myös ulko- ja tuomari-kokolan ja hän valmistuu ulko- ja tuomariksi tänään kevään aikana. Treffit tulevat tänä vuonna pidettämään yhdessä kiharakarvaisten muuttajien kanssa.

Nyt kun kaikki on sujunut tälle vuodelle vaihteella on minulla toivomme, että hekin tulisivat mukaan näyttelyyn. (Ei pidä tulla jättäen "tunnus" treffeille.) Ohjelmaan kuuluu näyttely, pöytäkirja, näyttely, kahvi, sukkanen, ohjelma, ohjelma ja paneelikeskustelu. Ohjelma on ja ohjelma on ohjelma. Ohjelma ja paneelikeskustelu on ohjelma. Ohjelma ja paneelikeskustelu ovat kuululla hyvät ja ohjelma on ohjelma. Ohjelma ja paneelikeskustelu ovat kuululla hyvät, kun ensimmäiset chessiet tulivat tuomaan ja ohjelma on ohjelma. Ohjelma ja paneelikeskustelu ovat kuululla hyvät.

Ilkka on ja ohjelma on ohjelma. Ohjelma ja paneelikeskustelu ovat kuululla hyvät.

Tammikuussa 10 vuotta sitten tuli ensimmäinen Chesapeake-lahdennoutaja Suomeen. Se oli narttu SF MVA, V-81 Eastern Waters' Winnepesaukee. Sen amerikkalainen kasvattajajärjestö vietti silloin vuoden Ranskassa ja Sveitsissä mukanaan kaksi chessia. Näillä koirilla AM & CAN CH Eastern Waters' Skipjack AM & CAN CD ja AM CH Eastern Waters' Stardust teetettiin yksi pentue niiden ollessa Euroopassa. "Winnen" kanssa tuli myös sen veli Eastern Waters' Jeremy Squam, joka oli myyty Ruotsiin, mutta joka sekin vietti karanteeniajan täällä Suomessa sisarensa kanssa. "Remmy" jatkoi karanteeniajan jälkeen matkaansa Ruotsiin ja Winne, joka oli Ulla Axelssonin ja allekirjoittaneen yhteisomistuksessa, muutti Kirkkonummelle asumaan. Myöhemmin samana keväänä tuli Englannista uros Lackalee Birch. Sen tuotti Bo Nordiin Korsnärasta.

Vuonna 1977 allekirjoittanut tuotti kaksi urosta. KANS & SFMVA Chutney Ruotsista ja Chesareng's Annie Fredria Norjasta. Ensimmäinen oli sekä ulkomuodoltaan että luonteeltaan erittäin tyyppillinen, kun sen sijaan toinen ei ollut niin onnistunut.

Toukokuussa 1978 Svenska Chesapeake Bay Retrieverklubben järjesti Chessietreffit Vaasassa Ruotsin läänirannikolla. Tuomariksi oli kutsuttu Mrs Mildred Buchholz, komeä Chesachobee's USA:sta. Lähdimme Eeva Rautala ja allekirjoittanut osallistumaan, katselemaan ja ihmettelemään. Koiria oli ilmoitettu parikymmentä. Winne oli mukana matkassa siitä huolimatta, että se oli kantava ja melkoisen pulsa. Näyttelyn jälkeen saimme todeta, että se massustaan huolimatta oli sijoittunut toiseksi parhaaksi nartuksi.

Ensimmäinen pentue syntyi 4.6.1978 yhdistelmästä KANS & SFMVA Chutney - SFMVA, V-81 Eastern Waters' Winnepesaukee. Pentueessa oli kymmenen pentua, kolme urosta ja seitsemän narttua. Yksi nartuista myytiin Ruotsiin. Pennuista kaikki palkittiin serteillä, kuusi käytettiin metsästykseseen ja kolme palkittiin taipumuskokeissa. Eniten tuloksia saavuttivat KANS & SFMVA Vinnifrid av Komsalö ja KANS & SFMVA, POHJ. V-80, V-80 Frideborg av Komsalö.

Keväällä 1979 tuotti Anita Soinjoki nartun Vättlestugans Venus Ruotsista. Sillä oli kolme serttiä ja tottelevaisuuskoepalkinto. Keväällä pidettiin ensimmäiset Chessietreffit Hollolassa. Koiria oli mukana noin kymmenen ja ohjelmassa keskityttiin taipumuskoeharjoituksiin. Tästä chessietreffeistä tuli sittemmin perinne, joka on jatkunut nyt jo 7:n vuoden ajan.

Seuraava pentue teetettiin samasta y.m. yhdistelmästä nartusta ja 1979. Vuonna syntyi 5 urosta ja 2 narttua, joista yksi narttu Sharland av Komsalö myytiin Ruotsiin. Se kilpailee nykyään metsästyksokkeiden voittajaluokassa. Tästä pentueesta kolme muuta käytettiin säännöllisesti metsästykseseen.

Alkuvuodesta 1980 tuotti Mervi Liiro nartun Arnac Bay-Briard Englannista. Narttu on palkittu kolmella sertillä ja CACIBilla. Tätä narttua ei ole hyvästä taustastaan huolimatta koskaan käytetty siitokseen.

Vuonna 1980 astutettiin KANS & SFMVA, POHJ-80, V-80 Frideborg av Komsalö Englannista tuotetulla uroksella Lackalee Birch'illa. Tuloksena oli kaksi urospentua. Toinen, NUCH Choctawhatchee av Komsalö myytiin Norjaan puolen vuoden ikäisenä ja toinen, DKUCH Chattahoochee av Komsalö muutti vajaan kahden vuoden ikäisenä Tanskaan. Dansk Retrieverklub'in ostamana. Molempia uroksia käytettiin metsästykseseen ja molemmat on palkittu metsästyksokkeissa. Tänä vuonna allekirjoittanut osti nartun Sharland Komsalö Chortlen Englannista. Sen emä tuotiin kantavana USA:sta Englantiin ja pennut syntyivät siis siellä karanteenissa. Kuriositeettina mainittakoon, että pennut luovutettiin

karanteenista 8 viikon ikäisenä, mutta narttu joutui olemaan vielä täydet kolme kuukautta siellä. Tämä ei tunnu johdonmukaiselta. "Agneksen" omistaa nykyään Anita Soinjoki.

Vuonna 1981 syntyi pentue yhdistelmästä Engelbrekt av Komsalö - Vättlestugans Venus. Pentuja oli 2 urosta ja 3 narttua. Nartuista yksi on Italiassa, ainoana chessianä siellä. Tänä vuonna tuotiin myös uros Sharland Komsalö Cactus Englannista. Sen omistaa nykyään Raimo Lehtinen Lahdesta.

Vuonna 1981 astutettiin myös SFMVA, V-81 Eastern Waters' Winnepesaukee ruotsalaisella uroksella KANS & S & N MVA Chewonilla, tuloksena kahdeksan pentua, 4 + 4. Yksi nartuista myytiin Ruotsiin. Uroksella yksi on palkittu metsästyksokkeissa voittajaluokassa. Tämä oli Winnen kolmas ja viimeinen pentue.

Vuonna 1982 astutettiin KANS & SFMVA, POHJ. V-80, V-80 Frideborg av Komsalö uroksella East of Eden av Komsalö. Pentuja tuli 3 urosta ja 5 narttua, joista yksi narttu myytiin Englantiin. Näyttelyissä ovat parhaiten pärjänneet SFMVA V-84 Fidelio av Komsalö sekä KANS & SFMVA, POHJ. V-83, V-83 Filippa av Komsalö, joka on myös palkittu metsästyksokkeissa.

Samana vuonna tuotiin Ruotsista sisarukset Vättlestugans Georgia om. Kaija Laakko Oulusta ja Vättlestugans Kansas om. Matti Lahti Järvenpäästä. Kansaksesta tuli vuonna 1985 Suomen nuotovalio ja on erittäin hyvin pärjännyt vetokoirakilpailuissa myös Suomen rajojen ulkopuolella.

Seuraava pentue syntyi vuonna 1983 kesäkuussa kun Sharland Komsalö Chortle oli astutettu Vättlestugans Kansaksella. Uroksia oli kuusi ja narttuja kolme. Nartuista yksi meni Ruotsiin. Tämä pentue oli ensimmäinen, joka oli täysin eri linjoista kuin edelliset. Vuonna 1984 Suomessa ei teetetty pentuja ollenkaan, mutta allekirjoittaneelle tuli narttu Penrose Cherry Englannista. Tämä lupaava narttu valitettavasti kuoli vain 11 kuukauden ikäisenä. Onneksi sillä on kaksi pentuisisarusta Ruotsissa.

Vuonna 1985 Anita Soinjoki (kennel High Noon) astutti narttunsa Vättlestugans Venus uroksella Gorgeous Goose av Komsalö, tuloksena uros ja narttu, jotka syntyivät huhtikuussa. Myös Kaija Laakko astutti narttunsa Vättlestugans Georgia keväällä 1985 ja sai 2 urosta ja 3 narttua, pentueen isän ollessa KANS & NMVA, NKVA Chesareng's Anton Norjasta.

Kun vuonna 1983 löydettiin silloisesta kannasta PRA:ta tuntui tilanne hyvin hankalalta, mutta kuten huomaisimme minkään rodun tulevaisuus ei ole yhdestä linjasta kiinni, vaikka materiaalia olisi kuinka vähän tahansa. Meillä oli kourallinen koiria. Piti vain satsata jäljelle jääviin koiriin ja tuottaa uutta materiaalia ulkomailta. Näin teimme ja tulos näyttää hyvältä. Hiukan olemme tyypissä ja päissä menettäneet, mutta toisaalta koirien rungot ovat parantuneet. Taipumuksista on vielä hyvin vähän tietoa koska uusista linjoista polveutuvat koirat ovat vielä nuoria, eikä tuloksia ole saatavilla. Vuodeksi 1986 on pari kolme tuontia suunnitteilla Ruotsista ja Englannista ja narttuja aiotaan astuttaa Ruotsissa ja Norjassa.

Lonkkavika ja kalhi eivät ole toistaiseksi muodotuneet ongelmaksi, joskin näitä vikoja esiintyy. Koirien määrän ollessa pieni vielä, emme lähde tekemään harhaanjohtavia tilastoja, missä esimerkiksi jo yksi uusi pentue saattaa muuttaa tilaston laatu. Puhumme kuitenkin siitä, että vain kolme viimeistä pentuetta kannattaa nykyään laittaa mukaan kun edelliset on poistettu kokonaan siitoksesta.

Kun koiranvyyntilama vaikuttaa "positiivisesti" isojen rotujen jalostukseen, siitä muodostuu väkivaltainen ongelma pienessä rodussa. Narttuja ei uskalla eikä pidä astuttaa ennenkuin joitakin varmoja ostajia on tiedossa. Näin saa pienen ja vielä meiko- tunteuttoman rotun jalostaminen hyvin hitaaksi puuhaksi. Eri maiden vuorokokemuksella voidaan jo tehdä joitakin johtopäätöksiä tästä rodusta. Itse meidän ei tarvitse turvautua kokonaan ulkomaiseen kirjallisuuteen ja tutkimukseen.

Rotuna Chesapeake-lahden noutaja poikkeaa muista noutajista lähinnä kahdessa asiassa. Turkki ja luonne. Oikeanlaatuinen turkki on ERITTÄIN paksu. Pohjavillaa on RUNSAASTI koko koirassa, siis myös kyljissä. Vain koiran pää ja rinta-alueen alaosat ovat sileät. Huonoturkkisia koiria näkee yllättävän paljon - myös näyttely- ja palkintopaloilla. Karva ei koskaan voi olla liian paksu. Emme saa unohtaa rodun päätarkoitusta: vedestä noutaminen kaikissa sääolosuhteissa.

Luonteeltaan chesviet poikkeavat siinä, että ne ovat erittäin itsepäisiä ja ne vahtivat. Vahtimistaipumusta ei pidä sekoittaa vihaisuuteen. Näillä asioilla ei ole mi-

tään tekemistä toistensa kanssa. Chessiet sopivatkin erittäin hyvin perhekoiriksi edellyttäen, että koira on "käsissä" ja tietää paikkansa perheen arvoasteikossa.

Noin 50 % suomalaisista chesseistä käytetään metsästykseen ja niihin ollaan oltu tyytyväisiä. Liian vähän koiria näkee kuitenkin kokeissa ja toivoisinkin, että uudet kasvattajat painottaisivat entistä enemmän kokeiden tärkeyttä. Koirissa esiintyy turhan paljon äänekkyyttä, jonkin verran kovaisuutta sekä paljon puutteita tottelevaisuudessa. Ansoista mainittakoon koirien hyvä kestävyys, niiden tapa edetä nopeasti missä tahansa maastossa, niiden hyvä hakutyöskentely ja suuri into vesityöskentelyyn.

Chessien kasvatus jatkuu maassamme hitaasti mutta varmasti. Toivotan uusille kasvattajille vastuuntuntoa ja kasvattajamoraalia sekä paljon onnea - sitä tullaan tarvitsemaan.

Gun Holmström

Koiran vanhenemisen ongelmat.

Saki Paatsama

Koiran vanhenemisen ongelmat olivat pieneläinpraktiikkaa harjoittavien eläinlääkäreiden X maailmankongressin luentojen pääaihe Tokiossa 8.-10.11.1985. Japanilaiset isännät korostivat erityisesti pieneläinten, joihin kuuluvat yleisimmin pidettyjen koirien ja kissojen lisäksi monet muutkin lemmikit, kuten apinat, linnut, kalat, jopa matelijatkin, pidon merkitystä jatkuvasti kaupunkilaistuvassa yhteiskunnassa. Idän filosofia on sama kuin meidänkin: olemme kadottamassa yhteytemme luontoon, joka häviää ympäristöä riistävässä, tuhoavassa elämänmenossa. Isäntien mielestä pieneläinten terveydenhuolto ja sairaanhoito ovat luontoa säilyttävän toiminnan tärkeitä osia-alueita. Oli varsin luonnollista, että pieneläinten, pääasiassa koirien pitkän iän ja hyvän terveyden säilyttämistä koskevat tutkimukset ja hoitotoimenpiteet olivat keskeisessä asemassa tässä ensimmäisessä Kauko-Idän kongressissa, johon maailman eri puolilta osallistui lähes 2.500 eläinlääkärää.

Koiran vanhenemiseen liittyviä ongelmia joudutaan tarkastelemaan usein koiran käyttö-tarkoituksen ja/tai iän huomioon ottaen; mitä pitempi terve aktiivinen käyttöikä koiralla on, sitä parempi. Tältä kannalta tarkastelin opaskoiria, joiden vanhenemisen ongelmista pidin esitelmän, jossa selvitin kokemuksiani yli 30 vuoden ajalta.

Opaskoiran aktiivinen käyttöikä voi nykyisin olla 10 vuotta eli silloin koira lähenleele jo 12 vuoden ikää. Joissakin tapauksissa käytöstä poistettu koira voi vielä viettää eläkeläisen muotoista elämää, mikäli sillä ei ole vakavia vanhenemisen ongelmia. Seurakoiran, jonka "aktiivinen elinikä" on yleensä pitempi - amerikkalaisten tutkimusten mukaan niiden keski-ikä on nykyisin 14 vuotta parantuneiden ruokinta- ja pito-olosuhteiden ansiosta - vanhenemisen ongelmat ovat yleensä sairausperäisiä, usein elimiton kulumiseen tai rappeutumiseen liittyviä. Iän lyhentymisen syyinä voi olla perinnöllinen sairaus tai pentuikässä hankittu kasvuhäiriö. Mikäli tällainen häiriö ilmestyy koiran jo 6-7 vuoden iässä, esim koira tulee sokeaksi tai pahoin vointiseksi, ei vielä voida puhua vanhenemisen ongelmasta.

Opaskoirien vanhenemisen ongelmia koskevassa esitelmässäni selvitin vanhuuden "ikä-rajan" seuraavasti. Parikymmentä vuotta sitten oli lonkkadyplasiasta johtuva ontuma varsin yleinen, jo 7-8 vuoden iässä koiran käyttöä rajoittava "vanhenemisen ongelma". Koiria jouduttiin leikkaamaan, jopa lopettamaan nivelrikon ja luuston kulumisilmiöiden takia. Ongelma voidaan nykyisin välttää tutkimalla koirat dysplasian ja muiden luustovikojen varalta ja valikoimalla käyttöön vain terveet tai niin vähän "muuttuneet" yksilöt, että ne kestävät käytön rasitukset. "Vanhuuden ongelmasta" on 20 vuoden kuluessa tullut jalostuksen ongelma. Merkittävä tutkimuksen saavutus, mutta samalla vaikea haaste koiran jalostukselle, opaskoiran valinnan vaikeudet ovat suurel, sillä fyysisen terveyden lisäksi vaaditaan opaskoirilla tarpeellisia psyykkisiä ominaisuuksia. Monissa roduissa, joissa löytyy nopean "lapaus" ja kokoisia" koiria, on jalostuksellinen liikkumavara niin suppea, ettei opaskoirakanan kasvattaminen ole mahdollista. Suurensakin roduissa saattaa valinta kompastua koiranjalostuksen tunnetuihin vaikeuksiin: monia "hyviä" ominaisuuksia haluttaessa päädytään liian kapeaan jalostuspohjaan. Uudet sairaudet puhkeavat, odottamatta ilmiantuu "vanhenemisen ongelmia", kuten aikanaan lonkkadyplasia tai nykyisin osteo-kandroosi, pitäytyessän vain kehityshäiriöissä.

Röntgentutkimuksen avulla voimme nykyisin poistaa lonkka- ja kyynärnivelen, osittain selkärangan sairauksia potevat, lisäksi silmän tutkimuksella perinnöllisesti silmätautia potevat koirat ennen kuin niiden koulutus opaskoiriksi aloitetaan. Kun ruokintaperäiset kasvuhäiriöt ovat vähentyneet, voidaan sanoa, että merkittävin osa niistä opaskoirien "vanhuuden ongelmista", jotka 20 vuotta sitten olivat pinnalla, on tutkimuksen ja parantuneen hoitotämyksen ansiosta poistunut.

SUUN SAIRAUDET OVAT YLEISIÄ VANHOILLA KOIRILLA

Vanhenevien koirien yleiset suun sairaudet osoittavat, miten voimakkaasti koiran hoito ja ruokinta, toisaalta myös jalostus (hammas- ja purentaviat) vaikuttavat ongelmien syntyyn. Kantavan nartun puutteellinen kalkkiruokinta ehkäisee hampasmaiden normaalin kehityksen. Sokeri- ja vihannespitoinen ruokinta lisää hammaskiiven muodostusta. Ellei hammaskiveä säännöllisesti poisteta, irtoavat hampaat. Varsinkin lyhytkalloisilla roduilla voivat suun sairaudet kehittyä nopeasti. Munuaissairaudet ja suun tulehdukset voivat kytkettyä yhteen. Vanhenevan koiran suun tutkimus ja säännöllinen hammashoito kuuluvat nykyaikaiseen koiranpitoon ja poliiklinikkarutiiniin ja näin ratkaisevasti vaikuttavat vanhenevan koiran terveenä pysymiseen.

NARTUN KASTRAATIO EHKÄISEE KOHTUTULEHDUKSEN

Suku- ja virtsaelinten sairaudet ovat yleisiä vanhenevilla koirilla. Jos narttua ei ole kastrottu nuorena, on kohtutulehdus tyypillinen vanhenevan nartun sairaus. Kiiman jälkeen jatkuva vuoto (on myös vuotamattomia tapauksia), runsas juominen ja vatsaontelon "roikkuva" pullistuminen sekä väsymys ovat kohtutulehduksen merkkejä. Vanhenevalla nartulla on usein myös maitorauhaskasvaimia. Kohdun poistoleikkaus auttaa ja lisää elinvuosia. Monissa maissa kastroidaan nartut, joita ei käytetä siitokseen jo ensimmäisen kiiman jälkeen, jolloin vältytään kohtutulehdukselta ja maitorauhaskasvaimilta. Vanhuuteen liittyy usein munuaisten toimintahäiriöitä. Virtsaelinsairauksissa voi kivimuodostus olla osittain ruokintaperäistä. Röntgen- ja ultraäänitutkimus ja leikkaus ovat apu kivisairauksissa. Virtsan laboratoriotutkimukset, joita pieneläinklinikoissa tehdään, ovat menestyksellisen hoidon perusta.

IHOSAIKAUDET OVAT MYÖS JALOSTUKSEN ONGELMA

Ihosairaudet ovat vanhenevien, tosin myös jo nuorienkin koirien ongelma. Häiriön tausta voi olla hormonaalinen tai autoimmuunihäiriö/sairaus. Usein saattaa virheellinen ruokinta olla "laukaiseva" tekijä. Huonot pito-olosuhteet ja/tai rasittavat käyttö (metsästyskoirat kaislikossa/pilaantuneessa ympäristössä tai lumessa/pakkasessa) voivat merkittävästi pahentaa sairauden vaikeusastetta. Ihosairauksia potevia koiria ja erityisesti metsästyskoiria, joilla iho käytössä joutuu aina rasituksen kohteeksi, ei koskaan kanni käyttää siitokseen. Moni pentu jäisi myymättä, jos ostajalla olisi anna tilaisuus "huhutua" pentujen omiin.

SYDÄNSAIRAUKSIEN TILITILIMUS TILITILYNYI JATTTAETTIN

Sydänsairauksia, joista osa on perinnöllisiä, osa hankittuja, todetaan koirilla parantuneiden tutkimusmahdollisuuksien, mm. ultraäänin käytön yleistymisen takia, paljon enemmän kuin ennen. Onneksi meillä ei ole verolaisia (loismatoja), jotka ke-räntäytessä sydämeen aiheuttavat vaikean, vanhoilla koirilla hengenvaarallisen verenkiertohäiriön. Loisten poistamiseksi tehtävät sydänleikkaukset ovat monissa maissa eläinlääkinnän nykypäivää. Mikään uutuuus ei koiran sydänleikkaus kuitenkaan ole, ensimmäistä seurasin jo v. 1952 Yhdysvalloissa. Koiran tutkimus on vilkasta, samalla ovat hoitotulokset parantuneet.

SYÖVÄN JUURIA TILITILÄÄN

Lääketieteiden kehityksellä käsittelevissä kirjoituksissa vilahtelee sana interferooni useinkin, sillä sen "löytämisessä" ovat suomalaisetkin tutkijat kunnostautuneet. Interferooni, syövänsiirteet ja syövänsiirteet olivat monien kongressin esitelmien aiheena. Joidenkin rotujen syöpäriski on merkittävä suuri ja se kiinnostaa tutkimusta ponnistelemaan syövänsiirteiden arvoituksen ratkaisemiseksi.

Sokeritauti ja osittain myös kaatumatauti kuuluvat myös koiran vanhenemisen ongelmiin. Kun koirilla todetaan myös perinnöllistä kaatumatautiä, käytetään koiraa uusien kaatumatautikohtauksia estävien lääkeaineiden testaukseen.

AKITAN SATRAUDET

Kaksi lähes 40:stä koiran vanhenemisen ongelmia käsittelevästä esitelmästä koski Japanin "oman koiraa" akitaa, jolla on todettu uudentyyppistä silmäsairautta ja autoimmuunisairautta, joka ilmenee tulehduksellisin yleisoirein. On oikein, että "oman rodun" sairauksien tutkimuksista tiedotetaan mahdollisimman nopeasti myös mulle, eikä ongelmia "lakaista maton alle". Kun kongressin esitelmöitsijöistä ja osanottajista monet ovat alansa eturivin tutkijoita ja asiantuntijoita, on mahdollista, että odottamatonta apua voi näin löytyä uusien sairauksien selviyttämiseksi. Silmäsairauksien, jotka niin läheisesti liittyvät vanhenemiseen, tiimoilta voidaan mainita, että alan kansainvälisesti tunnettu "nimi" Peter Bedford (joka viime elokuussa piti perinnöllisten silmäsairauksien kurssin suomalaisille pieneläinpraktikoille) luennoi kongressissa ja jäi myös Japaniin pitämään vastaavia kursseja. Koirien perinnöllisten silmäsairauksien vaikea ongelma tunnustetaan kaikkialla maailmassa.

Suuren maailmankongressin antia on mahdoton lyhyesti selvittää, eikä se ole yleensä valittomasti hyödynnettävissäkään. Tärkeää on aistia tutkimuksen suunta, ottaa talteen "tiedonjyvät" ja kylvää ne hyödyttämään oman maan hengenvillityä, eläinlääkintään ja kenneilyn yhteiselle saralle koiranpidon hyväksi.

Sainantia Koiramme -lehdeltä 1/86.

"CHESAPEAKET VOIVAT TEHDÄ SITÄ KOKO YÖN"

Vaihtoehtoinen tarina tutulle lausahdukselle...

Siitä lähtien kun näin muutaman chessien eräessä näyttelyssä pari vuotta sitten olen palanut halusta saada sellaisen. Minulla on kuitenkin ollut kädet täynnä työtä muiden metsästyskoirarotujen kanssa. Lisäksi poikani Covadoc syntyi toukokuussa 1984, joten uudelle koiranpennulle ei ole löytynyt aikaa sen paremmin kuin tilaakaan ennen kuin vasta äskettäin.

Kun yhdeksän viikkoa pitkä kesäloma lähestyi, ajattelin että olisi mukavaa aloittaa uuden koiran kouluttaminen. Ehdotin miehelleni Stevella: "Nyt olisi oikea aika hankkia pentu, päivät ovat pitkät ja minulla on aikaa olla pennun kanssa sen kotiutumisen aikana." Jostakin syystä mieheni ei ollut täysin vakuuttunut. Kuultuani, että Janet Morrisilla oli urospentu myytävänä syöksyin salamana hänen luokseen ja tällä tavalla kymmenviikkoinen "Daibach" tuli perheemme jäseneksi.

Daibach'in ensimmäiseksi yöksi uudessa kennelissä teimme samat järjestelyt, jotka aina teemme kun taloon tulee uusi pentu. Olimme tuoneet mukamme huovan "entisestä kodista" ja käärimme kuumavesipullon siihen. Lisäksi sille annettiin pino uusia huoppia, joten me kirjaimellisesti peitimme sen yöksi. En ollut päässyt kuin kennelin portille, kun korviini kantautui hirvittävin valitus jonka ikinä olen kuullut pennun päästävän. Peiteltyäni pennun useaan kertaan samoin tuloksiin annoin periksi, vein sen sisälle yläkertaan ja ehdotin Stevella, että mikäli aioimme saada nukutuksi olisi paras antaa Daibach'in nukkua makuuhuoneessa laatikossa, kunnes se tottuisi uuteen kotiinsa.

Se siitä ideasta! Ainoa tapa saada unta oli nostaa koiran sänkyyn meidän väliimme, jossa se kuorsasi tuntikausia. Muistan kyllä Janetin sanoneen, että chessiet pitävät seurasta, mutta tähän oli mieletöntä!

Edistyminen oli hitaanpuoleista. Kesti viikon saada pentu nukkumaan laatikossa makuuhuoneessa. "Tätä menoa", tottesi Steve "lulemme kohta jakamaan huoneemme 40 kg painavan hirviön kanssa, joka kaiken lisäksi harras pahalla märkänä." Viikkoa myöhemmin Dai oli tottunut "nukkumaan" keittiöön (joka muuten oli paljon lähempänä makuuhuonetta kuin kennel). Ehdota jouduin monesti ylös useita kertoja yössä vakuuttamaan Dai'ille, että "ihminen" joka on lähellä joka korjataan pois muita "asioita", jotta chessiet voivat tehdä koka yösi!

Aloin juuri muistuttaa vaimoita kun portami, fanilaakseen kortensa kokoon, päätti ryhtyä saamaan lisää hampaita. Eräänä ikimäisteltävänä yönä nousin vuoteestani kerran tunnissa, kiitos Dai'n ja Covadoc'in yhdistettyjen voimien. Seuraava päivä oli työpäivä. Vainoin etten hankkisi lisää vauvoja enkä varsinkaan koiranpentuja.

Säilyttääkseen mielenterveytensä Steve otti Dai'n mukaansa töihin kun hän oli yövuorossa. Tavallisesti kaksi kertaa viikossa. Aikaisemmin en ollut pitänyt siitä, että hän oli työssänsä, nyt tuskin maitoin odottaa sitä; pitkä yöni ilman katkoja, mikä ylellisyys. Järjestely oli hyväksi myös Dai'ille; voimat ovat meluisia paikkoja joten se tottui kaikenlaisiin paukahduksiin ja samalla myös vieraisiin ihmisiin.

Neljätoista viikon ikäisenä Dai siirrettiin kenneliin ja se tottuikin siihen melko hyvin, heräen ulkomain vain noin kolme kertaa yössä. Muistan kerran epätoivoissani heittäneeni ämpäriin kylmää vettä sen niskaan kylpyhuoneen ikkunasta. Se ei vaimentanut koiraa yhtään, päinvastoin se näytti jopa pitävän siitä. Ilmeisesti minulla oli vielä paljon opittavaa chesseistä!

Kuudentoista viikon ikäisenä Daibach nukkui kello kymmenestä illalla kello viiteen aamulla. Mikään ei saanut sitä nukkumaan tämän pidempään. Lässä vaiheessa naapurimme eivät enää puhuneet meille. Jotta välimme eivät huononisi entisestään, ei ollut muuta tehtävissä kuin nousta ylös ja viedä koira ulos. Ihmettelin, mahtaisiko tämä olla jokin chesseihin jalostettu vaisto? Herätys kello viisi aamulla, jotta oltaisiin valmiita kun aamulento alkaa. Ei ihme, että chesseit ovat harvinaisia täällä.

Daibach ja minä kiersimme kaupungin katuja klo 5.15. Tapasimme kaikki muut "kumma-jaiset" jotka ovat liikkeellä tähän aikaan: maitomichet, laksinkuljettajat ja lenkkeilijät, emme ikinä tavanneet muita koiria. Yritin katsoa asiaa sen valoisalta puolelta: kello seitsemään mennessä olisin saanut taloustyöt tehtyä, valmiina odottamassa Covadocin heräämistä. Aamiaisen jälkeen voisimme ulkoiluttaa muut koirat... ainoa ongelma oli, että kello kahdeksaan mennessä olin kuolemanväsynyt ja valmiina vuoteeseen kun Daibach puolestaan tepasteli iloisena ympäri taloa.

Jatkoimme tätä menoa kuukauden; heräsin aamulla pirteänä kuin peipponen ja odotin innokkaasti pientä yhteistä retkeämme Cardiffin kaduilla. Kunnas sitten eräänä aamuna en ollut kuullut pihaustakaan Dai:sta kello puoli kuuteen mennessä. Kello lähestyi jo kuutta eikä vielääkään kuulunut ääntäkään; nyt jotain oli tapahtunut. Hiivivin varpaisillani kennelliin ja löysin erittäin unisen näköisen chessepeppun kietoutuneena penssaalaiskissamme ympärille. Tämä kissa on kaikkien eläinten "lohtaja". Se oli ilmeisesti saanut tarpeekseen liian aikaisista herätysäististä ja päättänyt ottaa ohjaimet omiin käsihinsä ja pitää ulvija järjestykseen.

Tätä nyssä koiraa jallittivat Ty-Nenlogit, keräämme seitsemään paikkaan ja Dai nukkui rauhallisesti koko yön. Enne viikokään puhu naapurien kanssa (emme me heistä koskaan puhueetkään), mutta ainakin he ovat lähenteet paikkaamasta oysaan mielenosoituksellisesti.

Daibach on nyt 21 viikkoa vanha ja kasvaa hurjaa vauhtia. Se on tottelevainen, hyvän näköinen (kiitos kaikkien aamulenkien sen lihaksen ovat erinomaisessa kunnossa), kiltti vauvan ja muiden eläinten kanssa; toisin sanoen se on kaikkea mitä olen aina halunnut koiralta ellei ota huomioon sen suhtautumista veteen... mutta se onkin jo toinen tarina.

Elaine Griffin, heinäkuussa 1985

Lainattu CHESAPEAKE CHAT -lehestä

käännös A.S.

Kansainväliset ja kaikkien rotujen näyttelyt 1986

4. - 5.1.		MIKKELI/ST. MICHEL
11. - 12.1.		KAJAANI/KAJANA
8. - 9.3.	kv/int	HELSINKI/HELSINGFORS
30. - 31.3.		LAPPEENRANTA/VILLMANSTRAND
3.5.		LAHTI/LAHTIS
4.5.		NURMIJÄRVI
10. - 11.5.	kv/int	TAMPERE/TAMMERFORS
17.5.		SEINÄJOKI
18.5.		ESPOO/ESBO
24.5.	kv/int	KUOPIO
25.5.		KARKKILA
25.5.		KOUVOLA
1.6.		MYNÄMÄKI
1.6.		PIETARSAARI/JAKOBSTAD
7.6.		MAARIANHAMINA/MARIEHAMN
7. - 8.6.		RIIHIMÄKI
14.6.		JYVÄSKYLÄ
15.6.	kv/int	PORI/BJÖRNEBORG
21.6.		ROVANIEMI
28. - 29.6.		OULU/ULEÅBORG
28.6.		JOENSUU
29.6.		HANKO/HANGÖ
5.7.		FORSSA
6.7.		KOKKOLA/KARLEBY
12.7.		TURKU/ÅBO
13.7.		PIEKSAMÄKI
19. - 20.7.	kv/int	HELSINKI/HELSINGFORS
27.7.		JÄMSÄ
27.7.		KEMI
3.8.		IMATRA
3.8.		RAUMA/RAUMO
9. - 10.8.	kv/int	OULU/ULEÅBORG
17.8.		ÄHTÄRI
23.8.		HEINOLA
24.8.		IISALMI
30. - 31.8.	kv/int	TURKU/ÅBO
6.9.		HELSINKI/HELSINGFORS
7.9.		TAMPERE/TAMMERFORS
13.9.		KOTKA
14.9.		PORVOO/BORGA
6. - 7.12.	kv/int	HELSINKI/HELSINGFORS

foto foto foto foto

NYT KAIKKI CHESAPEAKEKERHON JÄSENET LIIKKEELLE KUVIA METSÄSTÄMÄÄN.
CHESSIE-LEHDEN F O T O K I L P A I L U U R I TOIVOTAAN PALJON NUKKAVIA
C H E S S I E -AIHEISIA KUVIA.

KILPAILUSSA ON KAKSI VARSINAISTA SARJAA: POSEIRAUSKUVAT JA TIILANNEKUVAT.
NÄIDEN LISÄKSI VALITTAAN PARAS J U M B O - K U V A.

KUVAT ARVOSTELEE RAATI, JOHON KUULUU LEHDEN TOIMITTAJAT ANITA SOINJOKI
JA IRMA KOPONEN SEKA LEVA RAUTALA.
RAATILAISET EIVÄT OLE OIKEUTETTUNA OSALLISTUMAAN KILPAILUUN.

KUVAT LAHJETAAN TOIMITUKSELLE OS:

ANITA SOINJOKI
TUONOIKONTIE 4 A 9
00630 HELSINKI

15.8.1986 MENNESSÄ:

KIRJOITTAKAA KUVIEN TAKSE-
NINENNE JA MESSA SARJASSA
SIVÄ RIIPAILU.

TOIMITUKSEEN TOIVOTTAVIA
KUVIA KÄYTTÄEN OIKOJA
KIRJOITUKSIA KIRJOITUKSIA
KIRJOITUKSIA KIRJOITUKSIA
KIRJOITUKSIA KIRJOITUKSIA
KIRJOITUKSIA KIRJOITUKSIA

TIEDOTUKSIA TIEDOTUKSIA TIEDOTUKSIA TIEDOTUKSIA TIEDOTUKSIA

+++++

CHESSIETREFFIT 28-29.6.1986 AITOSSA

Seuraava CHESSIE-lehti ilmestyy toukokuun lopulla ja sisältää lisätietoja
treffeistä sekä ilmoittautumiskaavakkeen. Mikäli olet lähdössä lomalle ennen-
kuin saat lehden, ota ihmeessä yhteys ANITA KANKAANPÄÄHÄN lisätietojen saa-
miseksi, ettet vain jäisi pois vuoden tärkeimmästä tapahtumasta. Anitan osoi-
te ja puhelinnumero toimihenkilösivulla.

+++++

CHESSIETREFFIT:

Tanskassa 26-27.4.1986 Kööpenhaminan lähistöllä

Englannissa 7-8.6.1986, tuomari: Karen Anderson Chestnut Hill's kennel USA

Ruotsissa 26-27.7.1986, tuomari: Majvor Näsman, metsästyskoetuumari: Torkel Näsman

Lisätietoja ulkomailla olevista treffeistä antaa Gun Holmström. Mikäli lomasuun-
nitelmanne sattuvat yhteen treffiin kanssa, kannattaa käydä katsomassa.

+++++

Chesapeakekerhon lähitulevaisuuden suunnitelmiin kuuluu oman collegepaidan
hankkiminen. Pusero tulee ilmeisesti olemaan väriltään harmaa, kerhotunnuksella
varustettu, kotimainen ja 100 % puuvillaa. Mikäli olet kiinnostunut, ota
yhteys Anita Kankaanpäähän.

+++++

Puheenjohtajamme Gun Holmström on virkavapalla 1.4. - 31.5.1986. Hänen tehtä-
viään hoitaa varapuheenjohtaja Anita Soinjoki.

+++++

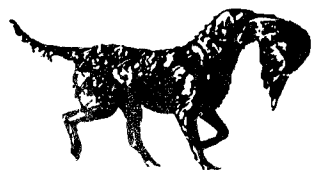
Seuraavan lehden materiaalin tulee olla toimituksella viimeistään 30.4.86.

+++++

LISÄTIETOA NAYTTELYISTÄ SEKÄ KOKEISTA ANTTA ANITA SOINJOKI.

+++++

DOUBLECOATS CHESAPEAKE BAY RETRIEVERS

Catharina & Kaj Lindström
P1 220A
31103
Langas
Sweden
Tel. 340-44025

Chesapeake Bay Retriever valpar

Valpar väntas i slutet av april 1986:

PENROSE CHEROKEE CHIEF (Am Ch Chestnut Hills Arnac Drake u
Arnac Bay Beck of Penrose) 2xCert.

VÄTTLESTUGANS DALLAS (SoN JCh Nord UCh Vättlestugans Cupido
u Baptist Corner Chobee Judy) 3xCert. 1xCacib. 1Hp Ukl jaktprov.

Båda föräldradjuren, höfter/ögon u.a.

S I S Ä L T Ö

	sivu		sivu
Toimihenkilöt	2	Chesapeakeet voivat tehdä	
Pääkirjoitus	3	mitta koko yön	11
Chesapeakelahdennoutaja		Näyttelyt 1986.....	13
10 v. Suomessa	4	Fotokilpailu	14
Koiran vanhenemisen ongelmat...	8	Tiedotuksia	15